

A portrait of Maria Anna Lindmayrová, a Carmelite nun, wearing a dark habit and a large, ornate black veil. She is looking slightly to the right of the viewer. The background is dark. There are decorative white and yellow wavy lines scattered around the portrait.

Mária Anna
Lindmayrová

Stretnutia, s dušami z očistca

Z denníka
bosej karmelitánky

**Stretnutia,
s dušami
z očistca**

*Z denníka
bosej karmelitánky*

Mária Anna Lindmayrová

Stretnutia s dušami z očistca



*Z denníka
bosej karmelitánky*

Z nemeckého originálu:

Mein Verkehr mit Armen Seelen: Aus dem Tagebuch einer Carmelitin

Vydal: © Zachej.sk, 2022

Preklad: © Rastislav Nemec

Grafika: © Bookwork.sk

Jazyková korektúra: Adriana Reguliová

Nihil obstat: Mons. Gabriel Ragan

Imprimatur: Mons. Bernard Bober, arcibiskup metropolita,

ABÚ Košice – prot. č. 1076/22, 22. 9. 2022

Biblické citáty sú uvedené podľa oficiálneho katolíckeho prekladu Svätého písma (SSV, 2016).

ISBN: 978-80-8211-576-8

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať v žiadnej podobe ani žiadnym spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami ani iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

Kniha *Stretnutia s dušami z očistca* od Márie Anny Lindmayrovej je preklad knihy s rovnomeným názvom. Bola vydaná v roku 1974 vo vydavateľstve Christiana – Verlag a napísaná na základe Denníka Márie Anny Lindmayrovej, ktorý vyšiel v roku 1886 vo vydavateľstve Verlag Friedrich Pustet, Regensburg, v druhom vydaní. Spracoval ho páter Franz Jozef Nock OSB, predstavený Kláštora svätého Bonifáca v Mníchove.

**„Veru, hororím ti:
Neryjdeš odtiaľ, kým nezaplatíš
do ostatného haliera.“**

(Mt 5, 26)



Svätý Ján Krstiteľ, ktorý Ježišovi pripravoval cestu, povedal: Keď videl, že aj mnohí farizeji a saduceji prichádzajú k nemu na krst, povedal im: „Hadie plemeno, kto vám ukázal, ako uniknúť budúcemu hnevu!? Prinášajte teda ovocie hodné pokánia! Nenazdávajte sa, že si môžete povedať: ‚Naším otcom je Abrahám!‘ – lebo vravím vám: Boh môže Abrahámovi vzbudiť deti aj z týchto kameňov. Sekera je už priložená na korene stromov. A každý strom, ktorý neprináša dobré ovocie, vytnú a hodia do ohňa. Ja vás krstím vodou na pokánie, ale ten, čo príde po mne, je mocnejší, ako som ja. Ja nie som hoden nosiť mu obuv. On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom. V ruke má vejačku, vyčistí si humno, pšenicu si zhromaždí do sýpky, ale plevy spáli v neuhasiteľnom ohni“ (*Mt 3, 7 – 12*).



„Lebo nik nemôže položiť iný základ okrem toho, čo je už položený, a je ním Ježiš Kristus. Či niekto na tomto základe stavia zo zlata, striebra, drahých kameňov, dreva, sena či slamy, dielo každého vyjde najavo. Ten deň to ukáže, lebo sa zjaví v ohni a oheň preskúša dielo každého, aké je. Čie dielo, ktoré naň postavil, zostane, ten dostane odmenu. Čie dielo zhorí, ten utrpí škodu, on sa však zachráni, ale tak ako cez oheň“ (*1 Kor 3, 11 – 15*).

Úvodné slovo vydavateľa pôvodného vydania

„Modliťba s vierou uzdraví chorého...“

(Jak 5, 15)

Božím prozreteľným vedením sa nám podarilo objaviť denník Márie Anny Lindmayrovej, ktorý sa pomerne krátko a pútavo zaoberá učením o „posledných veciach“ – učením, z ktorého sa dnes stalo tabu dokonca aj medzi mnohými katolíckmi.

Výrazom „posledné veci“ alebo eschatológia sa myslia udalosti, ktoré rozhodujú o osude jednotlivca na onom svete: smrť, osobný súd pred Božou súdnou stolicou, očistec, nebo a peklo. Okrem toho pod „poslednými vecami“ rozumieme udalosti, ktoré rozhodujú o osude celého ľudstva po smrti. Patrí sem koniec tohto sveta, vzkriesenie mŕtvych, príchod Krista, posledný súd, zjavenie nového neba a novej zeme. S týmito témami je kresťan konfrontovaný každý deň. V Božom kráľovstve vždy pretrváva nebezpečenstvo prílišného zjednodušovania. V závislosti od dobového prúdu bola tá či oná pravda spásy v popredí, zatiaľ čo iné, rovnako dôležité, boli vytlačené z povedomia veriacich. V Starom zákone nápravu vykonávali proroci, ktorí v Božom mene ukazovali zaslepenému ľudu správnu cestu späť a pobádali ho k pokániu a obráteniu. Aj v Novom zákone sa znovu objavuje dar proroctva – okrem zmienky o učiteľskom úrade. Jednotliví svätí ním disponujú

vždy znova a znova. Karl Rahner to vyjadril takto: „Súkromné zjavenia nie sú pre Cirkev luxusom, ale imperatívom, ako by mala Cirkev v konkrétnej historickej situácii konať.“

Spomínaný denník má už takmer tristo rokov, neustratil však nič zo svojej znepokojujúcej aktuálnosti. Mária Anna Lindmayrová (1657 – 1726) ho písala na výslovný príkaz svojho duchovného vodcu. Hoci tento názov kniha dostala od nás, vyslovene sme ho objavili v jej poznámkach, kde píše: „Môj prvý, bližší kontakt s dušami v očistci sa začal čoskoro po smrti môjho otca.“ Boh chcel, aby k tomuto kontaktu došlo, preto ho aj povolil, ako to vyznáva Mária Anna vo svojom denníku: „Veď Pán mi povedal: ‚Nedávam ti túto milosť, že sa môžeš zhovárať s dušami v očistci preto, že si ju zaslúžiš. Túto výsadu ti dávam preto, aby som ťa priviedol k náprave a vďaka týmto mimoriadnym udalostiam aj bližšie k sebe.““

Mária Anna Lindmayrová bola veľká žena, ktorá vo svojej láske k Bohu, vo svojej askéze a v úsilí o cnosť prijala tento hrdinský záväzok obety. Záväzok, ktorý ju fyzicky presahoval. Kristus ju požiadal: „Chcem, aby si žila ako dieťa a všetkých milovala ako serafín!“ Páter Franz Jozef Nock OSB vo svojom rozsiahlom životopise *Život a dielo Božej služobnice Márie Anny Jozefy Lindmayrovej od Ježiša, bosej karmelitánky z Kláštora Najsvätejšej Trojice v Mníchove*,¹ napísal: „Je nesporné, že 17. storočie bolo jedným z najsmutnejších v dejinách Nemecka, najmä ak berieme do úvahy Bavorsko. Krvavé vojny, mor a ničivé epidémie tam zúrili celé roky. Ale namiesto toho, aby tieto útrapy podnecovali národy k pokániu a návratu k Bohu,

.....

¹ Vyšlo vo vydavateľstve Pustet v Regensburgu v roku 1887.

veľmi často viedli skôr k odklonu od Boha. Pre záchranu Bavorska Boh v tomto čase poslal anjela, ktorý obdarený darom proroctva mal napomínať ľud a kniežatá a ohlasovať Boží súd, ak by tento ľud neposlúchal Boží hlas. Týmto anjelom, ktorého ľudia ani nepoznali a ktorý pôsobil takmer výlučne v skrytosti, ale zato dňom i nocou v tichej, osamelej cele zápasil s Bohom v modlitbe, aktívne bojoval a pomáhal rozhodovať o osude Bavorska, bola Mária Anna Jozefa Lindmayrová od Ježiša, karmelitánka v mníchovskom kláštore Najsvätejšej Trojice. Tým, čím bola svätá Brigita pre Švédsko a jeho kráľovský dom, tým bola táto skromná, nenápadná panna pre Bavorsko a jeho kniežatá.“

Boh použil Máriu Annu Lindmayrovú ako svoj nástroj, čo dobre ukazuje udalosť, po ktorej celé mesto Mníchov zložilo verejný prísľub. Mária si o tejto udalosti do svojho denníka zapísala toto: „Keď som 8. júla 1704 prišla do Freisingu, zjavila sa mi Najsvätejšia Trojica. Vyzvala ma, aby som sa zasadila za celý Mníchov, nech neskončí v ruinách. Pripomenula mi aj veľké nebezpečenstvo, ktoré mu v čase obliehania hrozí. Potom ma Najsvätejšia Trojica vyzvala na prísľub, že urobím všetko, čo budem môcť, aby bol na počesť Najsvätejšej Trojice v Mníchove postavený kostol. V tomto veľkom nebezpečenstve som mala vložiť celú svoju dôveru do všemohúceho Boha. Nato ma Trojica ubezpečila, že ak celé mesto zloží verejný prísľub a tento kostolík postaví, bude zachránené.“

Toto posolstvo zarezovalo v obliehanom Mníchove ako nejaká rozbuška. Mníchov načúval slovám vizionárky, ako kedysi Ninive počúvalo kázeň proroka Jonáša. Ešte nikdy predtým nevznikla v Mníchove dohoda tak rýchlo ako teraz – tri stavy, duchovenstvo, šľachta i mešťania, sa rozhodli prijať ten-

to záväzok a 17. júla 1704 mesto urobilo verejný prísľub. Na znak vďaky vystavalo kostol Najsvätejšej Trojice, na ktorom je umiestnená pamätná tabuľa s nápisom:

Potomstvo neskorších čias nech zvie,
prečo tento kameň tu tkvie,
prečo tu kostol stojí
s kameňom po veľkom boji.
Nepriateľom a hrôzou obstúpení
k tebe, Bože,
zdvíhali srdcia skormútení.

Preto my,
občania, šľachta i duchovní, sľubujeme,
že ti kostol my, tri stavy, prihotujeme.
Nijakú ujmu sme s tebou nezažili!
Pretože to, o čo sme ťa prosili,
zachoval si pred koncom len sám svojou rukou.
Nech svedkom toho je tu pamätník
a v srdciach nech už nezabúda nik:
že mesta by nebolo,
kostola keby postaviť sa nám nechcelo.

O nejaký čas nato zaplavil celú nemeckú krajinu až po Prahu pustošiaci mor, len Mníchov ostal nedotknutý. Tento malý príklad uvádzame preto, aby sme naznačili, akým darom múdrosti sa vyznačovala Mária Anna Lindmayrová, ako vykonávala svoj prorocký úrad a ako s ním zaobchádzala v rodnom meste. Historický vrchol tohto vplyvu dosiahla v roku 1705,

keď sa jej podarilo sprostredkovať mier medzi rakúskym cisárom a bavorským kurfirstom.²

O tom, že Mária Anna Lindmayrová bola už v tom čase všeobecne známa, svedčí jej stretnutie so svätou Krescenciou z Kaufbeurenu (1682 – 1744). Krescencia, veľká nemecká mystička, ktorá práve v tom čase prežívala „temnú noc duše“, veľmi túžila po duchovnom rozhovore so slávnou Máriou Annou Lindmayrovou. Túžila od nej získať svetlo do svojej ťažkej duchovnej situácie. V knihe *Nasledovanie Krista* sa píše: „Nábožný rozhovor o duchovných veciach nemalou mierou podporuje náš duchovný rast, najmä keď sa pri ňom stretávajú tí, ktorí majú svoju myseľ i ducha upriamené na Boha.“ Našťastie v tom čase ešte nebola vo františkánskom kláštore v Kaufbeurene klauzúra. S týmto stretnutím teda súhlasili predstavení oboch kláštorov i knieža biskup. Sestra Krescencia došla do Kláštora Najsvätejšej Trojice v Mníchove v apríli 1721 v sprievode svojej spolusestry M. Alžbety Krimmerovej. Keď sa Krescencie pýtali, prečo počas rozhovoru s Máriou Annou Lindmayrovou plakala, odvetila, že si spomenula na Ježišove slová: „Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi“ (Mt 18, 20).

Mária Anna Lindmayrová mávala viacero veľmi prísnych spovedníkov. Väčšinou išlo o jezuitov, ktorí jej ani kúsok nepopustili a opakovane ju podrobovali prísnyim skúškam. Jedno takéto veľmi dramatické vyšetrovanie prinášame na konci tohto denníka. Mária Anna Lindmayrová bola aj sama dosta-

.....

² *Kurfirst* (z nem. „voliace knieža“: kühren = voliť + Fürst = knieža) alebo zriedkavo *kníeža voliteľ* či *kníeža volič* bolo ríšske knieža s právom voliť cisára Rímsko-nemeckej ríše.

točne opatrná a pokorná. Vedela, že za tým môžu byť diablove maskovacie manévry, dokonca sa chopila iniciatívy a napísala kniežatú biskupovi z Freisingu list: „(Ježiš) ma nabáda, aby som Vás požiadala o možnosť podrobiť svojho ducha skúške a aby ma vysoko vzdelaní páni ostro preskúmali a preverili.“

Toto preskúmanie, táto previerka sa aj reálne uskutočnila a výsledok bol pozitívny. Kópie posudkov napísaných v latinčine, ktoré ďaleko prekračujú rozsah tridsiatich strán, môžete dodnes nájsť v archíve nášho vydavateľstva.

V knihe prinášame prevažne tie kapitoly z Máriinho denníka, ktoré sa týkajú duši v očistci. Spolu s poznámkami pod čiarou sú prepojené jednotlivými komentármi, ktoré napísal páter Franz Jozef Nock OSB, veľký znalec mystickej teológie. Text bol len redakčne upravený na základe dnešného pravopisu. Pre lepšiu čitateľnosť a prehľadnosť ho editor rozdelil na menšie celky a k jednotlivým kapitolám pridal aj názvy.

Mária Anna Lindmayrová mala bohatú slovnú zásobu a výrazný plynulý štýl, ktorý sa príjemne číta. Aj z rukopisu možno vycítiť, že to bola osobnosť s hlbokou dušou. Denník sme prebrali od pátra Franza Jozefa Nocka OSB, ktorý vyšiel pod názvom *Život a dielo Božej služobníčky Márie Anny Jozefy Lindmayrovej od Ježiša*.³ Tento denník je vyslovene studnicou veľkých poznatkov. Mária v ňom napríklad píše: „Pre povzbudenie svojej duše som sa mohla presvedčiť o tom, akú moc ukrýva Najsvätejšie meno Ježiš. Chvála buď Bohu za to, že ma prostredníctvom rôznych skúseností priviedol k poznaniu,

.....

³ V origináli Nock, F.: *Leben und Wirken der Dienerin Gottes Maria Anna Josepha a Jesu Lindmayr: unbeschulte Carmelitin im Dreifaltigkeitskloster zu München*. EOD Network 2011, 712 s.

ako veľa znamená, keď vyslovíme toto Najsvätejšie Ježišovo meno s veľkou dôverou. Vďaka tomuto Najsvätejšiemu menu som dostala osobitnú pomoc v prítomnosti zlých duchov, ktorí ma často viditeľne napádali a zízali na mňa, akoby ma chceli roztrhať na kusy. Keď som však vyslovila Najsvätejšie meno Ježiš, okamžite sa dali na útek.“

Mária Anna Lindmayrová mala rovnakú skúsenosť ako 72 učeníkov, ktorí sa k Ježišovi vrátili plní radosti a natešení mu vraveli: „Pane, aj démoni sa nám podriaďujú v tvojom mene...“ (*Lk* 10, 17). Mária Anna Lindmayrová si do denníka zapísala hlbokú myšlienku: „Dušu, ktorá nažíva v pokore, nemôže nič premôcť, aj keby o ňu bojovalo celé peklo. Ale ak duša túto cnosť nemá, aj diabol proti nej môže veľa urobiť.“

Dnes, keď sa už neslúži toľko bohoslužieb ako kedysi, má pre chorých a starších ľudí veľký význam aj táto Máriina myšlienka z denníka: „Keď som sa pre svoju telesnú slabosť nemohla zúčastniť na svätej omši, skrsla v mojej duši vrúcna túžba aspoň duchovne sa môcť zúčastniť na tejto najsvätejšej obeti a byť v bezprostrednej blízkosti najvyššieho Dobra. Potom som uzrela, ako sa stena mojej cely z ničoho nič rozdelila a hneď som si uvedomila, že vďaka viere a vrúcnej túžbe možno Boha uctievať aj na tých najvzdialenejších miestach. Prišla som na to, že ovocie Kristovej obety duše dostávajú podľa toho, ako veľmi po ňom túžia.“

Pripomeňme si ďalšie dôležité pravidlo, ktorého sa Mária Anna počas svojho života držala: „Viackrát som dostala upozornenie, aby som si všade a pri všetkých prácach pripomínala, že Božia prítomnosť je pre mňa tým najdrahším, a aby som vyhľadávala samotu. Ak nie fyzickú, tak aspoň na duši – ak túžim po hlbšom spojení s Bohom.“ Ponúka nám radu aj v duchov-

nej „tme“, v depresii, ktorej nie je ušetrený ani kresťan: „Veľká temnota, ťažkopádna opustenosť... Hrozitánske protivenstvá počas dňa i noci... Vďaka modlitbe ruženca som však získala povzbudenie.“

Boh zostáva vždy a všade nad všetkými vecami a môže slobodne osvietiť, koho chce. Sväté písmo nám hovorí: „Lebo Ježišovo svedectvo je duch proroctva“ (*Zjv* 19, 10). Keď sa Cirkev ocitne v situácii, že niektoré jej údy oslepnú, Boh jej zošle svojich vizionárov, aby slepým ukázali cestu ešte predtým, než spadnú do jamy. Takúto pomoc chceme prijať s vďakou a pokorou. Nie príliš dôverčivo, ale ani úplne bez dôvery. Ale tak, ako nám to poradil apoštol pohanov: „Všetko skúmajte a čo je dobré, toho sa držte!“ (*1 Sol* 5, 21).

Čo sa dá v takomto prípade vôbec skúmať? Predovšetkým obsah výrokov, či sú v súlade s učením Svätého písma a Cirkvi. Okrem toho ešte charizmy. Charizma je duchovný dar, ktorý sa prejavuje aj navonok a je čiastočne experimentálne overiteľný. Človek, ktorý upadne do vytrženia (extázy), úplne prestane vnímať okolitý svet. Jeho nervový systém je akoby vypnutý, môžete ho napríklad pichnúť do prsta ihlou a spôsobiť mu veľkú bolesť, no nebude nič cítiť. Mária Anna Lindmayrová mala tiež takéto extázy. Úžasné na tom je, že prejavy svojej charizmy opísala s vedeckou presnosťou, ako by to nedokázal nijaký parapsychológ. Tento opis Máriiných vizionárskych schopností a extatických stavov je veľmi zaujímavý. Uvádzame z neho pasáže:

„V deň spomienky na svätého proroka Eliáša som pocítila nutkanie. Túžila som požiadať Boha, aby mi ukázal rozdiel medzi Božím vnuknutím a Božím zjavením. Potom som zrazu dostala ten dar a pochopila som: vnuknutie nastáva, keď sa zhováram s Bohom vo svojom vnútri. Používam zmyslové